

Staroměstská tržnice je pro Čechy drahá

Podarí se obnovit tradici Staroměstské tržnice? A pokud ano, kdo v ní bude prodávat? Pražský magistrát nastavil podmínky tak, že organizování trhů českými farmáři je takřka science fiction.

více na straně 3

Náhodný převrat, nebo připravený?

Chystá se v Praze změna primátora? A mělo by to zajímat ty, co neholdují politice?

více na stranách 6 a 7

Kdo je nejkrásnějším mládětem města?

Pražská Zoo má několik nových přírůstků: Nejaktuálnějším je malý tapír čabrákový. Bude z něj nová hvězda – jen je otázkou, jestli z puntíků nevyroste.

více na straně 11

Herec a principál Jan Hrušínský: „V umělém spánku se zdají neuvěřitelné sny“

Rozhovor na stranách 8 a 9

Nejčtenější v celé Praze 495 700 výtisků

INZERCE

JEDINEČNÁ NABÍDKA FIAT S 0% AKONTACÍ A BEZ DALŠÍCH NÁKLADŮ

FIAT 500L
ZA 5 299 Kč MĚSÍČNĚ

FIAT 500X
ZA 6 299 Kč MĚSÍČNĚ

FIAT 5 LET ZÁRUKA

NOVÝ FIAT 500
ZA 3 999 Kč MĚSÍČNĚ

- Kolbenova 809, Praha 9 - 602 442 977
- Vršovická 70, Praha 10 - 603 449 710
- U Seřadiště 7 Praha 10 - 602 355 533

AUTOCENTRUM DOJÁČEK

www.dojacek.cz

www.fiat.cz

SC-350A2/16

Herec a principál Jan Hrušínský: „V umě

■ Pochází z hereckého rodu, kterému již od poloviny 19. století učarovala divadelní prkna. Jan Hrušínský pokračuje v rodinné tradici, téměř 14 let vede vlastní divadlo a letos, poněkud dramaticky, oslavil 60. narozeniny.

Martin Dudek

Máme podzim. Je vám toto roční období v pražském klimatu příjemné?

Mám rád babí léto s proměnou barev a návratů z letních prázdnin. Těším se na kolegy v divadle a vychutnávám si život, který mi lékaři během letošního léta zachránili.

V hlavním městě jste se narodil a celý život bydlíte v rodinné vile v Nuslích, kterou v roce 1928 postavil váš dědeček. V Praze 4 máte i divadlo. Máte blízký vztah i k jiné městské části?

Mám rád Prahu s její úžasnou historií a památkami, které obdivují lidé z celého světa, ale promiňte, jsem nuselský patriot a Praha 4 je moje celoživotní láska.

Řekněte, že byste kandidoval na pražského primátora a zvítězil. Jakých změn by se Pražané dočkali?

Pokusil bych se v Praze vytvořit rovné podnikatelské prostředí (které zde zásadně chybí), čímž by se zvýšila kvalita nabídky i pracovních příležitostí pro většinu obyvatel. Výrazně bych omezil dotace a vysávání veřejných peněz, které se stalo tupým smyslem života naší současnosti, kdy jedni jsou zvýhodňováni na úkor druhých. Přestal bych utrácet stovky miliard korun za kabely do tunelů, které nevydrží v podzimním dešti, za nejdražší silnice, které nepřežijí ani jednu zimu, za nejdražší metro bez eskalátorů, ani za nejdražší nefunkční tramvajenku na světě a snažil bych se, aby lidé, kteří kradou, byli trestně odpovědní a nakradený majetek museli městu beze zbytku vrátit. Z takto ušetřených peněz by Praha

rychle zbohatla, měla by dost financí na zvelebování parků, zahrad a zelených ploch všeho druhu, na Letné by stála Kaplického knihovna, na kterou by se jezdili dívat turisté z celého světa, a pro obyvatele hlavního města by bylo potěšením v Praze žít.

Neláká vás vstoupit třeba do komunální politiky?

Neláká. Jsem divadelní principál a chci nabízet

divákům dobré divadlo. Tím budu pro společnost užitečnější, než kdybych jako politik přihrával veřejné peníze svému podnikání. Takových politiků máme dost a nemám potřebu jejich rady rozšiřovat.

Od roku 2002 vedete vlastní divadelní společnost a novou sezonu jste v Divadle Na Jezerce zahájili již 3001. představením. Co pro vás toto číslo symbolizuje?

Třináct let tvrdé práce všech lidí, kteří společně se mnou Divadlo Na Jezerce vytvářejí, a 700 tisíc lidí, kteří se na naše představení přišli podívat.

v umělém spánku. Přehodnotil jste po propuštění z nemocnice váš životní styl?

Ano. Vím už, že na prvním místě je zdraví a od něj se odvíjí všechno ostatní. Vím už také, že největší umění v životě znamená vědět, co stojí za to, aby se člověk kvůli tomu opravdu našel. A také, že takových věcí je na světě velmi málo. Vlastně skoro žádné. Navíc jsem zjistil, kolik skvělých lidí při mně stálo a kolik lidí mně drželo palce a posílalo energii, abych zůstal na živu. Moc jim za to děkuji. Takže vlastně skvělá životní zkušenost. Ale nikomu ji nedoporučuji. Lepší je být zdravý.“

Nejsem příznivcem zón placeného stání. Každé omezení našich svobod považuji za velmi obtížné

Jaké divadelní premiéry máte připraveny pro letošní sezonu?

Sezónu jsme zahájili zkoušením Goldflamovy dramatisace bestselleru Evžena Bočka Poslední aristokratka. Premiéra bude 7. prosince. Na jaře uvedeme další novinku na českých jevištích, kanadskou hru Shylock s Milanem Kňažkem. Na četné žádosti diváků obnovíme hru Lásky paní Katty s Jiřinou Bohdalovou v titulní roli. A ještě dvě další premiéry, které ale prozradím, až přijde jejich čas.

Na repertoáru máte hodně komedií. Kdy jste se naposledy od srdce zasmál?

Viděl jsem krátkou filmovou smyčku, na které je orchestr pochodující městem a v něm Woody Allen hrající na violoncello. Vtip je ovšem v tom, že má v ruce židli, se kterou orchestr vždy rychle předběhne, na chvíli si na židli sedne, zahraje rychle pár taktů a zase musí s židlí běžet a dohnat pochodující muzikanty. A tak to jde pořád dokola. Allen je prostě geniální.

Nedávno se ve vašem životě odehrály dvě události – oslavil jste 60. narozeniny a téměř vzápětí jste zkolaboval a po těžké operaci byl 12 dní

Mimočodem, zdají se v umělém spánku sny?

Zdají. Po probuzení se mi vybavily neuvěřitelné konkrétní sny. Začaly tím, že jsem jel někam do Německa. Někdo mě chytil a nabodal do mě heroin. Na hranici byli celníci, jako za komunistů. Zatklí mě coby feťáka. Ocitl jsem se v nějakém sanatoriu, tam mě rozřízli a já odtamtud s otevřeným břichem utekl do Dětenic, protože jsem tam měl roztočený film. Přijel jsem a produkční mi říkal: „Pane Hrušínský, podívejte se, jaké jste čuně, co nám děláte s tím kostýmem!“ A já měl na sobě obrovskou skvrnu od krve. Bolek Polívka, který tam taky hrál, říkal: „Počkej, já ti tu díru zašiju, nechte nás tady chvíli, to nic není.“ Najednou jsem se ocitl ve vile Jirky Kodeta. Seděla tam stará paní Steimarová, Soňa Kodetová, Jirka seděl v koženém křesle a kouřil doutník. Já mu říkal: „Jirko, mně je hrozně blbě.“ On na to: „To nevádi, sedni si, vezmi si hadr a utři si to, kape to z tebe na koberec.“ A tak jsme tam seděli, kouřili doutníky a ze mě crčela krev. Do toho se objevil kolega a kamarád z Jezerky Martin Sitta. Někoho zastřelil na hranicích a hned dostal osm let natvrdo. Znovu jsem se skokem ocitl v sanatoriu, které ovšem patřilo Kodetům. Měl jsem všude hadičky a Jirka Kodet mi říkal: „Jak to, člověče,

Foto: Divadlo Na Jezerce

lém spánku se zdají neuvěřitelné sny“

vypadáš? Co kdyby tě takhle někdo viděl?“ A ty hadičky mi vytrhnul. Byla tam i Bára Kodetová. Hádala se s lékařem, ten říkal něco ve smyslu: „To po mě nemůžete chtít.“ A pak mi Bára přiložila ke krku špičatý ostrý nůž. Tak si říkám, že to bylo zřejmě tehdy, když mi dělali tracheotomii. Objevovaly se tam i moc krásné holky, které mi vždycky něco stríčky na obličej, a přede mnou se rozprostřel ten nejtemnější odstín černé barvy. A proti mně jely barevné laserové paprsky. Byl jsem jako na tripu v dobách Beatles. „Holka s kaleidoskopickým očima... z Lucy in the sky with diamonds“. Tak si myslím, že ta černá barva znamenala momenty, kdy jsem se reálně dotýkal smrti. Naštěstí už je to za mnou.

V divadelním areálu Na Jezerce bude od 20. listopadu nová restaurace. Na jaké speciality se můžeme těšit?

Na Jezerku se vrátí vlídná a příjemná restaurace, která

bude mít v nabídce skvělá jídla české kuchyně, doplněná o mezinárodní klasiku za přijatelné ceny. K tomu tankové plzeňské pivo a chutná a kvalitní vína a široká nabídka nealkoholických nápojů. Restaurace je od poloviny srpna v rekonstrukci, jsou objednány nerezové tanky a další výbava a já doufám, že návštěvníci divadla i denní hosté budou s novou restaurací spokojeni. Věřím, že jsme tentokrát měli při výběru provozovatele šťastnou ruku a že nová restaurace u Divadla Na Jezerce bude pro občany Prahy 4 vítaným přínosem.

Vaříte rád, nebo kuchařské umění s povděkem přenecháte manželce?

Vařím docela rád, ale jen výjimečně, když na to mám náladu. Manželka je vynikající kuchařka a tak jí raději do vaření nemluví.

Prvního října mělo derniéru představení Cesta kolem světa. Kam jste se vy nejdále vypravil?

Na východě jsem byl nejdále v Thajsku a na západě ve Spojených státech. V Austrálii se nám v červnu narodil vnuk, takže plánujeme cestu i tam.

V Praze je neustále diskutovaným tématem zavedení celoplošných zón placeného stání. Jste jejich příznivcem?

Praha 4 je jedním z největších a nejlidnatějších pražských obvodů. Zóny placeného stání zde zavedeny nejsou a žádná kalamita se nekoná. Jejich příznivcem nejsem. Naopak považuji každé omezení našich svobod za velmi obtížné. Vidíte-li v jiné čtvrti volná místa na parkování a zaparkovat tam ani na chvilku nesmíte, je to jen k vzteku. Nechtě si tedy ostatní pražské obvody vezmou z Prahy 4 příklad a nechají občany parkovat všude, kde to jde.

Máte ještě nějaký životní či herecký nesplněný sen?

Nemám. Mou největší současnou ambicí je nemít žádné přehnané ambice.

profil

Jan Hrušínský

Narozen 9. 6. 1955 v Praze

Herec a principál Divadla Na Jezerce

Po studiu pražské konzervatoře začal hrát v Činoherním studiu v Ústí n. L., kde potkal svoji budoucí manželku Míluši Splechtovou

V letech 1984–1990 působil v Realistickém divadle a v Divadle Na Zábradlí, pravidelně hostoval i na dalších scénách (Divadlo v Řeznické, ABC, Národní divadlo)

V roce 2002 založil vlastní divadelní společnost, a v roce 2004 Divadlo Na Jezerce, které dosud vede

Představitel mnoha filmových a televizních rolí (např. Divka na koštěti, Jak se budí princezny, Lásky mezi kapkami deště, Ceremoniář, Kráska v nesnázi, Brouk v hlavě, Rachanda a další)

Ženatý, dcery Kristýna a Barbora, nevlastní syn Nikola

